

Sonja Hammarström, Vansbro

Publicerat 2013-07-10

På nationaldagen, den 6 juni i år mottog Sonja Hammarström Vansbro kommuns kulturpris för de insatser hon gjort för folket inom kommunen. Hon deltog i festligheterna med sång och tal och skulle någon dag senare resa till en utpost för att hålla ett möte. Någon sådan resa kunde hon dock inte göra då hon drabbades av en stroke och avled på Mora lasarett den 11 juni.

När hon hade fått kommunens pris blev hon tillfrågad av en tidningsreporter hur hon skulle använda de 10 000 kronor hon mottagit. Hennes svar blev att hon gärna skulle vilja besöka Lettland för att se det arbete bland handikappade barn som hennes syster major Else Andersson ansvarat för. Någon resa blev det inte men prissumman och gåvor vid begravningen blir till hjälp för de handikappade barnen.

För vansbroborna var Sonja Hammarström en välkänd person. Hon kom till Vansbro 1961 som ledare för Frälsningsarméns kår, en uppgift som hon skulle komma att utöva i över 40 år. Hennes insatser för samhället blev många och det är många vansbrobor som gått i söndagsskola för henne eller varit scouter, medlemmar i någon ungdomsgrupp, tillhört vuxengrupporna eller besökt de offentliga mötena. Hon var högt aktad i Vansbro och 2002 utsågs hon till Årets kvinna.

Sonja Hammarström, född Ingemansson, såg dagens ljus i Lund den 3 januari 1931. Redan som barn kom hon med i Frälsningsarméns söndagsskola och flickscoutkår och blev i tonåren frälsningssoldat. 1952 utbildade hon sig till frälsningsofficer vid krigsskolan i Stockholm och gjorde därefter tjänst vid olika kårer i landet under nära tio år.

Hon kom som kårledare till Vansbro och gifte sig 1962 med Martin Hammarström. Hon skulle komma att tillbringa resten av livet i Vansbro, med undantag av några år då makarna bodde i Vetlanda. Sonja blev anställd vid Westlings sågbladsfabrik och blev deras försäljare i södra Sverige. Vid återkomsten till Vansbro arbetade hon som kontorist hos Westlings men ansvarade för frälsningsarmékåren på fritiden. Efter en del år arbetade hon vid kåren på heltid, men fortsatte att göra det utan ekonomisk ersättning.

Frälsningsarmén gav henne rangen fältsergeant. Hon var medlem av FDFO före detta frälsningsofficerares förbund.

Hon räckte till för alla åldrar och hade en aktiv och mångskiftande verksamhet inom kåren och dess verksamhetsområde långt utanför samhället. Under 20 år ansvarade hon för kårens musiklekis där småbarn och deras föräldrar upplevde många intressanta timmar. Att se henne musicera med barnen och utföra alla möjliga rörelselekar var en upplevelse.

Andakterna vid Söderåsens äldreboende var uppskattade av pensionärerna. Hon använde många timmar till samtal med de äldre.

Trots att Sonja Hammarström var skånska blev hon en äkta vansbrobo. Det visade sig bland annat i att hon tillägnade sig konsten att göra kurbitsmålningar och blanda sin skånska med typiska vansbroutryck.

Vid begravningstjänsten i den fullsatta kyrkan i Vansbro bevisades det att Sonja Hammarström var en mycket omtyckt person i samhället. En brasskvintett spelade, major Gunilla Johansson läste Bibeln och bad, major Leif Andersson och löjtnant Daniel Viklund sjöng var sin solosång, Eva Murgård spelade orgel, major Else Andersson sänkte fanan över bårn och undertecknad var officiant. Bland alla som deltog fanns en grupp unga vuxna som hade ifört sig sina scoutdräkter för att hedra sin tidigare ledare.

Sven Nilsson